

TWEE DAPPERE VROUWEN

Op vrijdag 8 maart is het weer Internationale Vrouwendag. Het is een dag waarbij vrouwen over de gehele wereld centraal staan en alles wat vrouwen bereikt hebben, gevierd wordt. Reden dus om eens te kijken naar twee belangrijke vrouwen in de Bijbel die iets buitengewoons gedaan hebben: Sifra en Pua.

Het verhaal van Sifra en Pua kun je in Exodus 1:15-22 vinden. In Exodus 1 lezen we hoe de farao angst begon te krijgen door het sterk toenemen van het aantal Israëlieten in Egypte. Hij wilde voorkomen dat het volk nog groter zou worden 'want stel dat er oorlog uitbreekt en zij zich aansluiten bij onze vijanden, de strijd tegen ons aanbinden en uit het land wegtrekken' (1:10, nbv21). Vervolgens werden de Israëlieten aangezet tot zware dwangarbeid. Op deze manier probeerde de farao hen onder controle te krijgen. Maar het bleek dat ze alleen maar in aantal toenamen en hoezeer ze ook afgebeeld werden, het had geen effect.

Daarom bedacht de farao een nieuw plan: hij gaf de twee vroedvrouwen Sifra en Pua, de opdracht om bij de geboorten van de Hebreeuwse vrouwen selectief te zijn op het geslacht: was het een jongetje dan moesten ze het doden en als het een meisje was, mochten ze het laten leven.

Vrouwen werden toen, en soms nu nog, onderschat. De farao onderschatte ook deze twee dappere vrouwen, want Sifra en Pua verkiezen ervoor God te gehoorzamen boven de farao door de jongetjes in leven te laten. Daarmee nemen ze de enorme risico's die daaraan kleven, voor lief. Het had ze hun leven kunnen kosten! En alsof dat nog niet moedig genoeg was, besluiten ze het ook nog eens op te nemen voor de Hebreeuwse moeders (en te liegen!) wanneer de farao hen op het matje roept. Ze zeggen: 'de Hebreeuwse vrouwen zijn anders dan (in het Hebreeuws: niet als!) de Egyptische: ze zijn zo sterk (=krachtig, levendig, vol van levenskracht) dat ze hun kind al gebaar hebben voordat de vroedvrouw er is' (1:19).

Hoe farao reageerde op deze opmerking weten we niet precies, wel weten we dat hij steeds verder ging met zijn maatregelen. Daarna gaf hij zelfs bevel aan alle Egyptenaren om de Hebreeuwse jongetjes in de rivier de Nijl te gooien. Maar op de een of andere manier blijven de twee bijzondere vroedvrouwen gespaard.

Het mooie is dat God oog had voor Sifra en Pua. Zij waren in feite de eerste bevrijders van het volk van God in Egypte. En God zegende hen ook zelf met 'nakomelingen' (1:21, nbv21). In de Hebreeuwse tekst staat er 'huizen' (bayit) of 'huishoudens'. Je kunt hier een stukje ironie in de tekst vinden want volgens de meeste Egyptologen betekent 'pharao' zoets als 'groot huis'. De pharao probeerde zijn eigen huis, zijn eigen volk zo groot en machtig als mogelijk te maken door de 'huizen' of 'huishoudens' van de Israëlieten af te breken. Maar het zijn uiteindelijk de Israëlieten, inclusief Sifra en Pua zelf, die dankzij deze twee moedige vroedvrouwen, met hun eigen huizen eindigen...

Thirza Van den Broek